

ΣΤΕ 342/2004

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Γ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 29 Μαΐου 2003, με την εξής σύνθεση :
Γ. Σταυρόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Γ΄ Τμήματος, Π.Ν. Φλώρος, Γ.
Παπαμεντζελόπουλος, Σύμβουλοι, Γ. Τσιμέκας, Π. Τσούκας, Πάρεδροι. Γραμματέας η
Δ. Μουζάκη, Γραμματέας του Γ΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 27 Δεκεμβρίου 2002 αίτηση :

του ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Σπ. Βλαχόπουλο (Α.Μ. 17001) που τον
διόρισε στο ακροατήριο,

κατά των :..... η οποία παρέστη με το δικηγόρο Κων. Ρεσβάνη (Α.Μ. 1974 Δ.Σ.
Πειραιά), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,..... ο οποίος δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ΄ αριθμ. 24/2002
απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Π.
Τσούκα.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αναιρεσείοντος, ο οποίος
ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να
γίνει δεκτή η αίτηση και τους πληρεξουσίου των αναιρεσιβλήτων που παρέστησαν,
οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του
δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως κατεβλήθη το κατά
νόμον παράβολο (υπ΄ αριθμ. 223301-6/2002 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η εξαφάνιση της υπ΄ αριθμ. 24/2002
αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς, με την οποία απερρίφθη ως
άνευ εννόμου συμφέροντος ασκηθείσα η από 4.11.2002 ένσταση του ήδη
αναιρεσείοντος, εικοστού δευτέρου επιτυχόντος υποψηφίου δημοτικού συμβούλου
με τον συνδυασμό «ΩΡΑ ΠΕΙΡΑΙΑ –ς», κατά των εικοστής τρίτης, κατά
σειρά, επιτυχούσας με τον αυτό συνδυασμό,..... εικοστής τετάρτης, κατά σειρά,
επιτυχούσας με τον αυτό συνδυασμό, και..... πρώτου επιλαχόντος με τον αυτό
συνδυασμό, κατά την εκλογική αναμέτρηση της 13ης Οκτωβρίου 2002, προς
ανάδειξη δημοτικής Αρχής στο Δήμο Πειραιώς.

3. Επειδή, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, το δικάσαν
Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση του ήδη αναιρεσείοντος με τη σκέψη ότι αυτός ως

επιτυχών (εικοστός δεύτερος, κατά σειρά) δημοτικός σύμβουλος, εστερείτο εννόμου συμφέροντος να προσβάλει την εκλογή συνυποψηφίων με αυτόν δημοτικών συμβούλων, οι οποίοι έπονται αυτού κατά σειρά επιτυχίας. Περαιτέρω, το δικάσαν Δικαστήριο δέχθηκε ότι η ένσταση του αναιρεσιόντος δεν μπορούσε κατά νόμον να θεωρηθεί και να εκδικασθεί ως αντένσταση για το λόγο ότι τα δικόγραφα της ενστάσεως και της αντενστάσεως κατατίθενται σε διαφορετικά δικαστήρια το καθένα.

4. Επειδή, δια της υπό κρίση αιτήσεως προβάλλεται ότι ο ήδη αναιρεσιών είχε έννομο συμφέρον προς άσκηση της ενστάσεως που απερρίφθη δια της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως διότι κατά την ημέρα συζητήσεως της ενστάσεως αυτής ενώπιον του δικάσαντος Δικαστηρίου (26.11.2002), είχε συζητηθεί ένσταση του συνυποψηφίου του επί της οποίας, εν τέλει, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 23/2002 απόφαση. Με την απόφαση δε αυτή, ο μεν αναβιβάσθηκε στην εικοστή τέταρτη (24η) θέση - θέση την οποία προηγουμένως κατείχε ο αναιρεσιών, αυτός δε υποβιβάσθηκε στη θέση του πρώτου επιλαχόντος. Ο λόγος, όμως, αυτός αναιρέσεως είναι απορριπτέος, διότι το έννομο συμφέρον του αιτούντος προς άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως κρίνεται εν όψει του περιεχομένου της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και μόνο, κατά της οποίας στρέφεται με την αίτηση αυτή. Εξ άλλου, κατά της προμνησθείσας, προγενέστερης της αναιρεσιβαλλομένης, υπ' αριθμ. 23/2002 αποφάσεως του δικάσαντος Δικαστηρίου ο αναιρεσιών ηδύνατο να ασκήσει – ως και έπραξε – αυτοτελή αίτηση αναιρέσεως.

5. Επειδή, καθ' ερμηνείαν του δικογράφου της υπό κρίση αιτήσεως προβάλλεται ότι το δικάσαν δικαστήριο δεν απάντησε στον ουσιώδη ισχυρισμό του ήδη αναιρεσιόντος, σύμφωνα με τον οποίο το έννομο συμφέρον του προς άσκηση της ενστάσεως ερείδετο όχι μόνο στην ιδιότητά του ως υποψηφίου δημοτικού συμβούλου, αλλά και στην ιδιότητά του ως εκλογέα. Ο λόγος, όμως, αυτός της ασκηθείσας ενστάσεως, ως μη ουσιώδης, δεν έχρηζε ειδικής απαντήσεως, και τούτο διότι ο αναιρεσιών ούτε ως εκλογέας εδικαιούτο να ασκήσει ένσταση κατά τον πίνακα επιτυχόντων με σκοπό τη βελτίωση της σειράς επιτυχίας εκλεγέντος υποψηφίου δημοτικού συμβούλου - εν προκειμένω δε, αυτού του ιδίου.

6. Επειδή, στο μεν άρθρο 250 § 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ) ορίζεται ότι : «1. Η ένσταση ασκείται με δικόγραφο, το οποίο κατατίθεται, μαζί με τρία (3) αντίγραφα, στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη», στο δε άρθρο 256 §§ 1 (όπως η παρ. αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 15 § 5 του Ν. 3051/2002, Α' 220/20.9.2002), 4 και 6 του αυτού Κώδικα ορίζεται ότι : «1. Αν ασκηθεί ένσταση, τα πρόσωπα των οποίων με την ένσταση αμφισβητείται η εκλογή ή η ανακήρυξη, καθώς και εκείνοι στην εκλογή ή ανακήρυξη των οποίων μπορεί να επιδράσει η απόφαση που θα εκδοθεί, μπορούν, και μετά την πάροδο της προθεσμίας της ένστασης, να ασκήσουν αντένσταση, ακόμη και αν, κατά οποιονδήποτε τρόπο, έχουν αποδεχθεί την προσβαλλόμενη πράξη ή έχουν παραιτηθεί από την άσκηση κατ' αυτής ένστασης. 2) . . . 3) . . . 4) Η συνεκδίκαση της ένστασης και της αντένστασης είναι υποχρεωτική. 5) . . . 6) Αν η ένσταση απορριφθεί ως απαράδεκτη ή αν εκείνος που την άσκησε παραιτηθεί από αυτήν, απορρίπτεται και η αντένσταση. Στις περιπτώσεις αυτές, αν η ένσταση έχει ασκηθεί μέσα στην προβλεπόμενη από το άρθρο 248 προθεσμία για την άσκηση ένστασης, ισχύει ως αυτοτελής ένσταση. Το παραδεκτό της αντένστασης δεν επηρεάζεται αν η ένσταση απορριφθεί για ουσιαστικούς λόγους». Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι ο τρόπος ασκήσεως της

ενστάσεως διαφέρει του τρόπου ασκήσεως της αντενστάσεως, αφού το δικόγραφο της μεν πρώτης κατατίθεται ενώπιον του (πολιτικού) πρωτοδικείου που εξέδωσε την δια της ενστάσεως προσβαλλομένη πράξη, της δε δεύτερης ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου, στο οποίο εκκρεμεί η εκδίκαση της ενστάσεως, κατά της οποίας αυτή στρέφεται. Εξάλλου, από τις αυτές διατάξεις συνάγεται ότι προϋπόθεση ασκήσεως αντενστάσεως αποτελεί η άσκηση ενστάσεως, με την οποία η αντένσταση συνεκδικάζεται υποχρεωτικώς, σε μία δε μόνη περίπτωση, κατ' εξαίρεση, σύμφωνα με τη προεκτεθείσα διάταξη της παραγρ. 6 του άρθρου 256 του Κ.Δ.Δ., η αντένσταση δύναται να εκδικασθεί ως ένσταση, ανεξάρτητα από την ασκηθείσα ένσταση κατά της οποίας στρέφεται. Εν όψει τούτων, το από 4.11.2002 δικόγραφο του ήδη αναιρεσιόντος, το οποίο κατετέθη ενώπιον του δικάσαντος διοικητικού πρωτοδικείου και το οποίο, ως προκύπτει από το περιεχόμενό του, αποτελεί, πράγματι, ένσταση, ορθώς δεν εκδικάσθηκε ως αντένσταση, δεδομένου ότι, κατά τα εκτιθέμενα στην αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, δεν συνέτρεχαν εν προκειμένω οι κατά τα ως άνω προϋποθέσεις εφαρμογής της παρ. 6 του άρθρου 256 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Συνεπώς, είναι απορριπτέα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα δια της υπό κρίση αιτήσεως.

7. Επειδή, προβάλλεται περαιτέρω, ότι κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 125, 116 και 256 παρ. 4 του Κ.Δ.Δ. το δικάσαν Δικαστήριο δεν διέταξε τη συνεκδίκαση της ενστάσεως της αναιρεσιβλήτου (επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση) με την από 4.11.2002 του ήδη αναιρεσιόντος, την από 11.11.2002 ένσταση του Ι..... και την από 4.11.2002 ένσταση της, δεδομένου ότι «όλες οι υποθέσεις ήταν απολύτως συναφείς, ο καθένας διεκδικούσε περισσότερες ψήφους και προσπαθούσε να μειώσει τις ψήφους των υπολοίπων με εν τέλει ζητούμενο τον υπολογισμό των ψήφων ενός εκάστου και την κατάρτιση ενός ενιαίου πίνακα επιτυχόντων – επιλαχόντων . . .». Ο λόγος αυτός αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 262 και 125 του Κ.Δ.Δ., το δικάσαν Δικαστήριο ευχέρεια είχε και όχι υποχρέωση να προέλθει στην συνεκδίκαση των ως άνω ενστάσεων.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει εις βάρος του αναιρεσιόντος τη δικαστική δαπάνη των αναιρεσιβλήτων η οποία, ως προς μία εκάστη αυτών, ανέρχεται σε επτακόσια εξήντα (760) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 14 Οκτωβρίου 2003 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 12ης Φεβρουαρίου 2004.

Ο Πρόεδρος του Γ` Τμήματος

Η Γραμματέας του Γ` Τμήματος

Γ. Σταυρόπουλος

Δ. Μουζάκη

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα,

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος

Η Γραμματέας του Γ' Τμήματος